

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 07.03.2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol fiind soluționarea apelurilor declarate de reclamanții și de , împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus, în dosarul nr. , având ca obiect acțiune în constatare și pretenții.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Instanța lasă cauza la a doua strigare, având în vedere lipsa părților.

La a doua strigare, la apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă apelanții , personal și asistați de avocat , lipsă fiind intimata

Reprezentantul apelanților, avocat arată că intimata nu a răspuns la adresa instanței. Arată că își menține cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța pune în discuție suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție asupra cererii formulate de apelanți.

Reprezentantul apelanților, avocat arată că este de acord cu suspendarea prezentei cauze. Arată că își susține cererea așa cum a fost formulată, apreciază că ar trebui avute în vedere dispozițiile art. 62 alin. 1 și 2, respectiv contestă opinia de până acum, că trebuie la calculul daunelor cominatorii să aibă în vedere doar 20 m³/proprietate. Arată că va depune concluzii scrise.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE:

Amână pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, la data de 21.03.2017, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședința publică de azi 07.03.2017.

PREȘEDINTE

.....

JUDECĂTOR

.....

GREFIER

.....

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 21.03.2017

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

Pe rol fiind pronunțarea asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiției a României formulate de apelanții

Dezbaterile asupra cererii și susținerile orale ale părților au avut loc la data de 07.03.2017, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta, când instanța, în aceeași compunere, pentru a delibera, a amânat pronunțarea soluției pentru astăzi, când a dispus următoarele:

TRIBUNALUL

I. Situația de fapt

Prin cererea de chemare în judecată reclamanții au solicitat obligarea pârâtului la plata sumei de 109 500 lei, cu titlu de daune interese pentru faptul că nu au fost puși în posesie cu terenul de 57,83 ha, deși a existat o sentință definitivă care conține obligarea la punerea în posesie, sub sancțiunea de daune cominatorii de 100 lei/zi de întârziere.

Prin sentința civilă nr. pronunțată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosar nr., s-a admis în parte acțiunea formulată de către reclamanții în contradictoriu cu pârâtul

S-a avut în vedere faptul că prin Sentința Civilă nr. dată de Judecătoria Vișeu de Sus, în dosarul civil nr. s-a dispus reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea reclamanților asupra terenului de 57,38 ha de vegetație forestieră, fiind obligată la punerea în posesie a reclamanților cu acest teren.

Prin Sentința Civilă nr. dată de Judecătoria Vișeu de Sus, în dosar nr. a fost obligat, la punerea în posesie cu terenul menționat, sub sancțiunea plății de daune cominatorii de 100 lei / zi de întârziere.

Prin Sentința Civilă nr. dată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul civil nr. irevocabilă, s-a dispus transformarea daunelor cominatorii de 100 lei/zi de interese în daune interese în cuantum de 4600 lei, pentru perioada 2010- 2012.

Prin prezenta sentință s-a dispus transformarea daunelor cominatorii de 100 lei/zi de întârziere în daune interese în cuantum de 5100 lei, avându-se în vedere perioada de 2013-2015, dar și suprafața de pădure cu care trebuiau să fie puși în posesie, de pe care puteau

exploata 60m3 de masă lemnoasă (maxim 20m3 /an potrivit oRd.3283/2012), prețul unui metru cub de, lemn pe picior fiind de 85 lei.

Față de perioada 2010-2012 instanța a reținut puterea de lucru judecat față de Sentința Civilă nr. dată de Judecătoria Vișeu de Sus în dosarul civil nr. irevocabilă.

La data de 07.06.2016 s-a declarat **apel** de către apelanții, prin care s-a solicitat schimbarea în parte a sentinței atacate, în sensul admiterii acțiunii în forma inițială și a obligării pârâtului la plata sumei de 109500 lei, cu titlu de daune interese..

În motivarea apelului, s-a arătat că prejudiciul efectiv nu constă doar în contravaloarea materialului lemnos ce se putea exploata, ci și în produsele nelemnoase care puteau aduce venituri, putând rezulta venituri și din fondul cinegetic. Mai mult, prima instanță ar fi trebuit să procedeze la transformarea daunelor cominatorii și pentru perioada 2010-2012 dat fiind faptul că prejudiciul suferit de apelanți este dat și neexploatarea produselor nelemnoase.

Se mai critică și limitarea avută în vedere de prima instanță al valorii metrului cub de lemn pe picior.

Se mai învederează și faptul că nici în prezent nu există o punere în posesie.

La data de 17.06.2016 s-a formulat **apel de către**, prin care s-a solicitat schimbarea sentinței atacate în sensul respingerii acțiunii inițiale.

În motivarea apelului s-a relevat faptul că cererea reclamantului de obligare la plata sumei de 100 lei/zi de întârziere este o cerere de obligare la plata de daune cominatorii, neavând legătură cu prejudiciul produs ca urmare a neexecutării obligației de către creditor, acestea urmând a fi acordate doar pentru constrângerea creditorului la executarea unei obligații care îi incumbă.

Cu privire la petitul II al acțiunii și anume la obligarea la plata sumei de 109500 lei cu titlu de daune interese se învederează faptul că prejudiciul pretins nu este urmarea unei fapte ilicite, punerea în posesie neputând să fie realizată întrucât în titlul executoriu (sentința) nu este identificat terenul din punct de vedere topografic. Mai mult, culpa neexecutării sentinței ar fi a reclamantilor, care nu au depus la vechile hărți cadastrale pentru identificarea terenului.

La data de 19.07.2016 se depune **întâmpinare la apel de către apelanții intimati**, prin care se solicită respingerea apelului, reiterând, în esență, cele prezentate în memoriul de apel.

Prin notele de ședință din data de 09.01.2017 apelanții au solicitat instanței de apel, în virtutea art.519 CPC sesizarea ÎCCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Instanța de apel a dispus comunicarea notelor de ședință, în vederea obținerii unui punct de vedere din partea apelantei-intimate

II. Cu privire la admisibilitatea sesizării se reține:

Potrivit art.519 CPC instanța investită cu judecarea unei cauze în ultimă instanță poate solicita ÎCCJ să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu asupra unei chestiuni de drept, cu îndeplinirea unor condiții, în mod cumulativ:

- 1.de soluționarea chestiunii de drept să depindă soluționarea pe fond a cauzei respective
- 2.chestiunea de drept este una nouă
3. asupra acestei chestiuni de drept ÎCCJ să nu se fi pronunțat anterior (prin recurs în interesul legii ori hotărâre de dezlegare a unor chestiuni de drept)
4. chestiunea în drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare

Instanța constată îndeplinite condițiile legale, raportat la faptul că aceasta este o instanță de apel, care judecă în ultimă instanță litigiul, la noutatea chestiunii în drept și la faptul că nu a făcut și nici nu face obiectul vreunui recurs în interesul legi ori vreunei decizii ale ICCJ.

Cu privire la obiectul sesizării se reține că acesta este dat de prevederile art.62 alin 3 din Legea 46/2008 privind Codul silvic, prin raportare la alin 1 și 2 al aceluiași articol.

Referitor la punctul de vedere al părților se reține:

Apelanții au susținut faptul că limitarea transformării daunelor cominatorii în daune moratorii la nivelul contravalorii a 20 mc /an , indiferent de suprafața nepusă în posesie creează grave inechități. În opinia apelanților la transformarea daunelor cominatorii ar trebui să se aibă în vedere prevederile art. 62 alin 1 și 2 din Codul Silvic, respectiv prin raportare la cantitatea de material lemnos ce poate fi exploatat în regim silvic de o firmă autorizată cu care persoana fizică poate avea încheiat un contract de exploatare. Mai mult se relevă de aceștia că la transformarea daunelor cominatorii trebuie să se aibă în vedere și materialul nelemnos de pe acea suprafață forestieră (fructe de pădure, produse cinegetice).

....., nu și-a exprimat un punct de vedere.

Opinia instanței de judecată este următoarea:

Daunele cominatorii de 100 lei/zi întârziere au fost acordate inițial pentru faptul că nu s-a executat de către obligația de a pune în posesie pe apelanți cu terenul de vegetație forestieră de 57,38 ha. Ulterior aceste daune cominatorii, pentru perioada 2010-2013 au fost transformate în daune interese. Instanța a avut în vedere doar prejudiciul creat prin nepunerea în posesie raportându-se la prevederile art.62 alin 3 Codul Silvic, respectiv la suprafața de masă lemnoasă pe care o putea exploata o persoană fizică, fără atestare, 20mc/an și la valoarea mc de lemn pe picior de 74 lei potrivit Ordinului 1343/2010, respectiv 85 lei potrivit Ord.3283/2012.

În prezentul dosar se solicită transformarea daunelor cominatorii în daune interese raportat la neîndeplinirea aceleiași obligații de punere în posesie a suprafeței forestiere, dar nu prin raportare la art.62 alin 3 Codul Silvic, ci la art.62 alin 1 și 2 din Codul Silvic. Practic apelanții solicită ca în stabilirea cuantumului daunelor interese să se aibă în vedere nu cantitatea de masă lemnoasă ce ar putea să o exploateze ca persoană fizică (20 mc), ci cantitatea de masă lemnoasă pe care ar putea să o exploateze după obținerea autorizației de exploatare și predarea parchetului, cu respectarea regulilor silvice și în conformitate cu instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport ale materialului lemnos de operatori economici atestați de către comisia de atestare cu care apelanții ar fi putut încheia contracte de exploatare.

Mai mult apelanții solicită ca aceste daune să fie date și prin raportare la materialele nelemnose și produsele cinegetice.

Se constată că neexecutarea obligației de către debitor nu îl scutește pe creditor de proba prejudiciului. Or, în prezentul dosar apelanții sunt obligați să facă dovada că au suferit un prejudiciu prin nepunerea în posesie, precum și întinderea acestuia.

Apelanții, ca persoane fizice puteau exploata materialul lemnos în limita de 20 mc/an, legiuitorul stabilind implicit prin norma legală, art.62 alin 3 Codul Silvic, un criteriu clar în cuantificarea prejudiciului.

Raportarea întinderii prejudiciului la beneficiile unui eventual contract de exploatare a masei lemnoase dintre apelanți și un operator economic nu poate fi un criteriu clar și cert. Pe de o parte, încheierea contractului se poate realiza doar în condițiile legale și presupune îndeplinirea unor cerințe speciale și raportat la obiectul contractului (masă lemnoasă). Astfel,

chiar intervenirea acestui contract este nesigură, reprezintă doar o posibilitate nu o certitudine.

Pe de altă parte nu s-ar putea determina cu certitudine valoarea beneficiului acestui contract atâta vreme cât există mai mulți operatori economici pe piață, părțile putând stabili condițiile încheierii și derulării contractului, potrivit principiului libertății contractuale.

În ceea ce privește produsele nelemnoase și cele cinegetice, acestea nu se încadrează în sfera art-62 alin1 și 2 Codul Silvic, evaluarea prejudiciului fiind totodată incertă, neexistând un criteriu clar în stabilirea valorii acestora raportat la împrejurarea că nu se cunoaște amplasamentul punerii în posesie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea de sesizare a ÎCCJ a României în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulată de către apelanții-intimați, în dosarul civil nr.

Suspendă judecarea prezentului dosar până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către ÎCCJ a României.

Fără cale de atac.

Pronunțată, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi data de 21.03.2017.

PREȘEDINTE

.....

JUDECĂTOR

.....

GREFIER

.....

Red./t.red.:/31.03.2017

